

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 „ — „
Negyedévre . . . 1 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 50 „
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

(Nádosy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszo-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér). Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér). Kőszl János (fő-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben

Az abszolút magyar állam.

Pécs, 1894. július 9-én.

A helybeli kormánypárti lap budapesti vezércikkezője a napokban a magyar állameszméről elmélkedvén, a kormány dicsőítésében kissé túllőtt a célon, midőn azt állította, hogy a magyar állameszme nem volt soha olyan teljes erejében, olyan teljes fényében, mint ma, de szüksége volt erre a nagyhangú kijelentésre, mert ezt az állítólagos fényes állapotot a kormánynak tulajdonítja s csak így juthatott arra a következtetésre, hogy „a központi hatalom, mely ezen a területen, ezt a népet összetartja, uralkodik fölötté, minden ízében magyar jellegű legyen és akaratát mindenkivel szemben érvényesüljön.”

Ez tehát a kormánypárti sajtó eszményképe: a központi hatalom mindenhatósága azon föltétel alatt, hogy a kormány magyar emberek kezében legyen. Magyar voltukat ugyan kormányférfiaink eddig még mással nem dokumentálták, mint hogy magyarokul vallják magokat, tetteik szerint lehetnének akár finnlandiak is, mert valahányszor csak a magyar nemzet eszményeivel, törekvéseivel, érzelmeivel kellett volna magokat azonosítaniok, mindannyiszor láthatatlanok voltak s az erős központi hatalom, mely minden ízében magyar, meghajolt a bécsi intés előtt, azt a fényes magyar állameszmét hasztalan kerestük ott, hol a magyar nemzet megnyilatkozott. Gondoljunk csak vissza az aradi vértanúk szobrának, a budai honvédelmeknek leleplezési ünnepélyére vagy a magyar alkotmány megteremtőjének, Kossuth Lajosnak elhunytá alkalmával elementáris erővel megnyilatkozott nemzeti gyász napjaira, hol volt akkor az erős magyar központi hatalom? Elbujt, nem érzett vagy nem mert együtt érezni a nemzettel, mert félt a bécsi körök kegyvesztésétől, sőt a nagy nemzeti gyász napjaiban nemcsak maga vonult felre, hanem a közvetlenül neki alárendelteknek hivatalos körrendeletben tiltotta meg a nemzettel való együttérzésnek kifejezést adni. Így is a szé-

gyen pirja szökött minden igaz magyar ember arcába, mi történt volna még akkor, ha „a kormány akarata mindenkivel szemben érvényesülhetett volna!”

Lelkesüljön csak ezért a központi hatalomért a félrevezetők s félrevezetettek tábora, de mi remegve gondolunk arra az eshetőségre, hogy a magyar törvényhatóságok a fenyegető államosítás keresztültvitelével szintén ki lesznek szakítva a nemzet testéből s nekik sem lesz többé szabad együtt sirni és együtt örülni a nemzettel, hanem ők is beállnak „a nép fölött uralkodó központi hatalom” közegeinek. Eddig azt hittük, hogy alkotmányunk értelmében a népek is van egy kis beleszólása a kormányzás mikéjébe s ime most a kormánypárti sajtó megtanít bennünket, hogy a központi hatalom nemcsak kormányoz, hanem uralkodik is a nép fölött! Mit fog még tenni ez a központi hatalom, ha a helyhatóságok önkormányzatának megadta a kegyelemdőfést? Akkor az uralkodásnak még fokozottabb mértéke, a zsarnokoskodás következhetik csak.

Eddig a törvényhatóságok megannyi külön megostromlandó várai voltak az ország alkotmányának, a nemzet aspirációinak, az államosítás után csak a központ hatalmat kell az udvari köröknek a magok részére meghódítaniok, hogy a magyar nemzet minden vágya minden törekvése örökre eltemetve legyen. Hogy pedig a magyar kormány megnyerése az udvari köröknek nem nagy megerőltetésbe kerül, azt eddig is sajnosan tapasztaltuk; gondoljunk csak a magyar katonai akadémia elmaradására, a katonai német levelezéseknek a törvényhatóságokra való rákényszerítésére s több hasonló jeles dolgokra.

A legutolsó kormányválságra hivatkozik a kormánypárti sajtó, mint annak bizonyítékára, hogy a bécsi befolyás Magyarországon nem érvényesülhet, pedig hát az a kormányválság erre semmiféle bizonyítékot nem szolgáltatott, mert először is abban a válságban a kormány retirált meg, a mennyiben az ügyek továbbvitelét elvállalta azon feltétel nélkül, a melynek megtagadása miatt le-

mondott, másodszer pedig így is csak az által sikerült visszahívását kieszközölnie, hogy falra festette az ördögöt s meggyőzte róla az udvart, hogy az eddigi kormánypárton kívül álló férfiakból csak úgy lehetne kormányt alakítani, ha a magyar nemzeti követelések legalább részben kielégítették, ettől pedig fázna Bécsben még akkor is, ha a nemzeti politikának csak az Ap-ponyi-féle lágymeleg kiadásáról van szó. Az utolsó kormányválság tehát épen arról tanuskodik, hogy Bécsben a magyar állam eszme még mindig rémkép s azért inkább hajlandók a kozmopolita szabadelvűségnek engedelményeket tenni, csak az ugynevezett magyar sovíniszták maradjanak sarokba szorítva.

A kormánypárti cikkező által dicsőített „abszolút magyar állameszme” ennek a kormánynak kezében csak arra jó, hogy vele a saját hatalmát megszilárdítsa, de érvényt szerezni a magyar állameszmének sem ki- sem befelé nem tud vagy nem akar, avagy nem meggyalázása-e a magyar állameszmének, hogy a külföldi sajtóban védtelenül engedi a magyarság ellen a legalálább rá-galmakat kürtölni a nélkül, hogy a külföldet ezek mibenlétéről, hazug voltáról felvilágosíthatni iparkodnék; a magyar állameszmével összefér-e, hogy az az erős magyar nemzeti kormány az osztrák sajtóbüro útján közlekedik a külfölddel s így legutóbb is a Franciaországot ért gyász fölötti részvétnyilatkozatok hire még a legismeretlenebb nevű kis államocskákból is eljutott Párisba, csak arról nem értesült a nagy világváros, hogy Magyarországon is van törvényhozás, mely a francia nemzet gyászában őszinte részt vett. Persze ezt derogált a bécsi pressbúrónak továbbítani; mit is keresne ott a magyar képviselőház, hol független nemzetek képviselői beszélnek?

Te pedig magyar állam, melyet az államiság minden lényeges követelményétől megfosztottak, melynek sem külképviselete, sem hadserege nincs, melyet közgazdaságilag is egy ellentétes érdekű állammal közös vámterületbe olvasztottak s idegen jegybank érdekeinek kiszolgáltattak, mely még a

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

Egy asszony miatt.*)

Irtta: Stesso.

Az öreg Gligoru Juon belevágta a meggalyazott bükktrzsbe rezes cifrájú szekercéjét s odafordult a hevesen beszélő legényhez.

— És mégis bolondul teszed Jovan.

A legény rántott egyet a ködmönén s olyan valamit mormogott, hogy szereti azt az asszonyt.

— Mesebeszéd. Mit szeretsz rajta? A kimázolt arcát, a recés katrincáját? Azt is más vette, meg a festéket is.

Jovan összevonta a szemöldjét, izmos keze összeszorult. Az öreg jónak látta másfelől zörögni. Édes-kés hangon folytatta.

— Látod Jovan, úgy szeretlek, mintha fiam volnál, nem akarhatom rosszat. Hadd ott azt az ördög oszvatáját. Így élni hit nélkül, pópa nélkül.

A fiú lehorgasztotta fejét, csak úgy a foga közül szűrte a szót:

— Él úgy más is.

— De nem olyan asszonnyal.

A legény melléből valami rekedt nyögés hördült fel; megmarkolta a frissen esett hóba szúrt botot, aztán nekivágott a behavazott ösvénynek a falu felé. Az öreg utánabámult jó ideig, a mig elveszett

a hegy hajtásánál a hegyes sapka csücske. Össze rázkódott. Olyast érzett, hogy nem tisztességes dolog az, a mit művel. Öreg ember már. Érzí, hogy pudvásodik a csontja, mégis szomjas a csókra, ölelésre. Fizetett csók, az igaz, de csak jól esik az ilyen is. Egészen elmosódtak az emlékeiből azok a régi csókok. Nem is szeret rájuk emlékezni. Egy asszony volt, a ki csókolgatta szívből, annak is rossz lett a vége. Csak ballagott a zavaros színű ködben, s abban az iszonyu homályban önkénytelenül gondolkodni kezdett. A zso-k-táncot járták, maga nem emlékszik, hogy jött -- megcsókolta a leányt: Mikica, gyérünk a pópához. A leány meg hozzásimult, a szemében valami nedves fényű tűz égett. Elindultak a pópához. Az almásban valahogy eltévedtek. Aztán meg már késő volt a pópa, a templom. Bolond volt az a leány. Ott fogták ki a jasztrabi gátnál, épp a malma mellett. Azt a gyönyörű barna haját beiszapolta a víz. A gyereket később magához vette, fölnevelte. Eh, régen volt, jobb arra nem is gondolni. És most az a hóbertos gyerek belégabalyodik abba az asszonyba, a ki az ő szeretője. Nem jól van ez így. Megdobbant a lába alatt a gát padlója, a csilagos kéreg alatt bujkáló víz bugyborékolva szaladt le a zsílepek alján a jégkölöncös malomkerékre. Levette kalapját, talán egy miatyánkot akart elmondani, de csak azt motyogta egyre:

— Itt fogták ki, — itt . . .

Bántotta a jégkölöncös víznek szomorú zúgása — bemenekült a malomházba. Leült egy garmada zsákra, állat az öklére támasztva, nézte a táncoló garatszájából kihulló málélisztet, meg arra hallgatott, hogy csobban egyet-egyét a víz a dörmögő kerék

alatt. Az őrletők egy-egy vásott malomkövön, málészsákon jót szundítottak, a ruhájuk színe összefolyt a bizonytalan szürkeséggel. A legénye meg faragcsált valamit a hólyagos lámpás lomha lángja lángja mellett s valami színehagyott melódiát dúdolt. Senki sem háborgatta.

— Nem megyek oda többet, nem én. Csak visszaviszem azt a himzett lajbit, a mit karácsonyra kaptam tőle. Megkérdezem, mi az ára. Megfizetem becsülettel azt is, csak úgy, mint a csókjait. Megfizetem azt is, hogy szeresse egy kicsit azt a szegény fiút, mutassa legalább, hogy szereti. Én meg majd elnézem, hogy kapaszkodik a kerék le s föl. Jó lesz az ugy.

Kilopózott az udvarra, befogta a „Misát” a kis szánkóba. Egy pisztolyt dugott a tüszőjébe, oda a himzett mellény mellé, farkasok járnak mostanában erre, sokszor hallja a vonyításukat. Gyorsan, kocogva vitte a kis ló a szánkót a fehér csillogásu havon. Bezörgetett az ablakon.

Nucza kibújt a meleg takaró alól s a mint lelépett a szoba földjére, kivillant varratos inge alján gömbölyü bokája. Gligoru leerőszakolta pilláját. — Ne vigy a kísértetbe! Úgy erővel húzta be a szobába a réveteg nézésű embert. Leültette az ágya szélére, mely még meleg volt a testétől s beakgatta az ablakot valami foszoló kendővel. Ördög se jár erre ilyenkor. Odakucorodott mellé. Dehogy hagyta szóhoz jutni. Beszélt neki a farsangról, mikor majd hozzámegy; elmondta, hogy nincs olyan aranya a császárnak, a miért megcsálná. Az öreg meg csak bólogatott, hol a himzett mellényt szorongatta, hol a pisztolyt fejét, mely minduntalan a kezébe toladott.

*) Mutatvány a Világ című szépirodalmi, társadalmi és kritikai hetilap I-ső számából. E hetilap Faludy Kálmán szerkesztésében, vasárnaponként jelen meg Budapesten, VI., Lázár-utca 20. sz. a. Előfizetési ára negyedévre 2 frt.

saját tulajdonát képező vasutak tariffa-politikáját sem határozhatja el önállóan, türd el még mind-ezek tetejébe az tis, ha az „erős központi hatalom“ tollforgatói rádfogják, hogy te most már erőd és fényed tetőpontján állsz, a honnét természetesen azonnal le fogsz fordulni, ha ezen államalkotó dicső kormány s hűséges pártja alól a gyékényt ki találnák rántani.

Külföld.

Stambulov bukásának oka. Stambulov bukására vonatkozólag a „Novoje Wremja“ arról értesült hogy ez az elhunyt Hartenau gróf három éves fiauskáját akarta kikiáltani, azért, hogy magának a regensséget biztosítsa. Stambulov megbuktatásában az orosz-lánrészt a fejedelem nejét illeti, ki máris nagy népszerűségnek örvend és Stambulovot az országra és a fejedelemre nézve veszedelmesnek tartotta. A fejedelemnő ez okból konokul biztatta férjét, hogy szabadítsa meg a népet Stambulovtól.

Megyei közgyűlés.

Pécs július 9.

Borongós idő, fülledt levegő, közgyűlési terem, szépszámú bizottsági tag, ez volt képe külsőleg a közgyűlésnek. Kardos Kálmán főispán pontosan 10 órakor megnyitotta a közgyűlést, mely után Koszits Kamill felolvasta a terjedelmes alispáni jelentést, mely szót a közgazdasági viszonyokról, a közbiztonsági állapotokról, az egyletekről, a közegészségügyi állapotokról, az újoncozásról, a lóosztályozásról, stb. Általános jelentés, nevezetesebb események nélkül. A Kossuth-szoborra eddig 772 frt 88 kr gyűjtetett. A közigazgatás menete, valamint a tisztviselők működése rendes volt s kifogásra nem adott okot. Személyváltozás csak annyiban volt, hogy Selényi Antal leköszönt árvaszéki irnok helyett Légrady József díjnok neveztetett ki irnokká. Fegyelmi eljárás elrendeltetett Kakány János, Tyityity Vászó és Garai János dunaszekesi előjárók, ugy Weismann János bükkösi bíró és Werner Ferenc baranyavári körjegyző ellen. A közsadók befizetése körül rendkívüli intézkedésre nem volt szükség. A vármegyei árvaháznál a záróvizsga eredménye mutatja, hogy az intézet szellemi vezetése teljesen kielégítő, az árvák egészséges kinézése pedig bizonyosságot tesz arról, hogy a testi nevelés és az árvák ellátása minden követelménynek megfelelő. A múlt évben 32 árva volt fölvéve, a folyó évben pedig 12. Jagits a fő- és aljegyzői választásokra vonatkozó miniszteri leirat kihirdetésénél kifogással él, azt mondván, hogy a miniszter felülemelkedett a törvényen és törvényhozáson. Felolvasta a törvény idevonatkozó szakaszait s cáfolja a miniszter leiratát, melyben a törvény flagrans megsértését látja. Az illetéktelen törvény-magyarazatot precedensül nem fogadja el. Benkő Gyula osztja a miniszter nézetét, ámbar tévedni emberi dolog. Bevégzett ténnyel állunk szemben, mely ellen harcolni Don Quichotte féle harc volna a szemalmok ellen. Németh Lipót helyesli a miniszter leiratát s Jagits indítványa fölött napirendre való térést indítványoz. Szily Pongrac Jagits válasza után védi a miniszter eljárását. Ezután napirendre

tértek Jagits indítványa fölött. Az igazoló választmányba Stenge Ferenc első aljegyző választatott meg. Kossuth Ferenc köszönő levele, valamint Eötvös Loránd báró értestése miniszterre lett kinevezéséről tudomásul vétetett. A belügyminiszter azon rendelete, melylyel a m. t. nyugdíjszabályrendeletéről az özevegyekre vonatkozó rész módosítását megtagadta, tudomásul vétetett. Megtagadta továbbá a miniszter a koremai női szolgaszemélyzet kéjelgése és a használt fehérneművel való elbánás ügyében alkotott szabályrendelet jóváhagyását is. A közutak kiépítése céljából felveendő kölcsön ügyében a magyar jelzálogbankkal tárgyalást folytatott az alispán. Egyelőre most 60 ezer frtra van szükség, a többire csak a jövő év elején. A kamat és tőke törlesztés 50 év alatt történik. Szieberth felszólalása után az állandó választmány véleménye a 60 ezer frt megszavazása ügyében fogadtatott el. Kossuth emléksobrál ügyében határozatba ment, hogy a megszavazott összegek a törzstőke és hízi pénztár tartalékalaipjaiból szerzendők be. A gőzfűtlenítő gépek köteles beszerzése ügyében elhatározták, hogy Siklós és Mohács köteleztesék a beszerzés iránt, a többi költség pedig, a célszerűtlenség miatt, nem. Németh Arthur volt joggyakorlóknak és Benyovszky Mór volt sztlőrinci járási irnoknak a nyugdíjalapba befizetett járulékok visszaadattak. Több nagyharsányi lakos fölebbezése egy képvis. testületi ülésben hozott határozat iránt megsemmisített. Nagy hitközségi vita fejlődött ki özv. Schraub Lajosné perekedi hagyatéki tömegéről szerkesztett m. é. számadás ügyében, melyben résztvettek Vajay István, Szieberth és Szily alispán. — Több község költségelőirányzata s bírói számadása kelybenhagyott. A hg. Schaumburg-Lippe által alapított 44 frtos jutalomdíj Simon József és Rauschenberger János közt felezetett meg. A jegyzőkönyv hitelesítésére Zsolnay György és Koszits Szilárd kérettek föl. Ezzel a közgyűlés kevéssel 11 óra után véget ért.

Hírek.

— **(Ruttkayné Pellérdén.)** Ruttkayné Kossuth Lujza az Ambrozovics családdal szombaton a reggeli vonattal érkezett Pellérre, s huzamosb ideig lesz Brazay Kálmán földbirtokos vendége. Az állomásnál a házigazda két leánykája várt a gyászviselő vendégre. Hír szerint Kossuth Ferenc és Lajos Tivadar meg fogják látogatni Ruttkayné pellérdi tartózkodása alatt.

— **(A Martinovics-féle összeesküvés)** száz éves évfordulója a jövő tavasszal lesz. 1795. május 20-án Budán a vérmézőn a hóhér pallosa által fejezték be életüket Martinovics apát, Hajnóczy József kamarai titkár, Lackovich János kapitány, Szentmarjay Ferenc és Sigray Jakab gróf, a községi tábla bírja; június 3-án pedig Óz Pál ügyvéd és Szolnari nevelő léptek a verpadra. A többi elítéltet huzamosb időre terjedő börtönnel sújtották az osztrák hóhérok, kik így akarták megátolni a szabadgondolkodást Magyarországon. A mártírok iránt Magyarország még semmit sem tett. Most az évforduló közeledtével történelmünk iránt érdeklődő körökben mozgalom indult meg, mely célul tűzte ki, hogy a kegyetlenül kivégzett magyar jakobinusok százéves évfordulóját megülje s emléküket valamely nyilvános helyen felállítandó emlékművel megörökítse. A mártírok sírhelyeinek feltalálása iránt már meg is indultak a kutatások.

— **(Kossuth Lajos szobrára)** az orsz. gyűjtő bizottsághoz eddig 139,558 frt 13 kr. folyt be.

— **(A Pécsi Napló és Pécsi Ujság fuziója.)** Heteken át folyt a tárgyalás, hogy a helybeli két kormányparti napilap a Pécsi Napló és Pécsi Ujság fuziójára lépjen. Szombaton végre megteremtént a megállapodás s kiállították az érdekeit tulajdonosok a formászerű szerződést, melynek értelmében Engel Lajos a Pécsi Napló tulajdonosa eladta a lapot Lenkei Lajosnak a Pécsi Ujság tulajdonosának. Közös megállapodás folytán akként határoztak, hogy a Pécsi Ujság meg fog szünni s a vállalat a Pécsi Napló címe alatt folytatja kormányparti működését Várdi Ferenc felelős szerkesztése alatt. A lap kiadótulajdonosa s főszerkesztője pedig Lenkei Lajos a Pécsi Ujság eddigi szerkesztő tulajdonosa lesz. Két kormányparti napilap helyett van tehát Pécsen csak egy kormányparti napilap.

— **(Tisztviselők szabadságon.)** Szily László megyei alispán szerdán hosszabb szabadságra megy Pusztaszentmártonra. A hivataloskodásban Koszits Kamill m. főjegyző fogja helyettesíteni. — Majorossy Imre városi főjegyző pedig tegnap kezdte meg szabadságidejét.

— **(Beniczky Gábor öngyilkossága.)** Beniczky Gábor a legrégibb magyar családok egyikének sarja, főrendiházi tag, közéletünk jelese, nagybirtokos, az elmúlt héten forgó pisztolyal vetett véget életének Mármaros-Sziget közelében a lankai határ közsiklái közt a Tisza partján. Neje Batthyány Ilona grófnő, Batthyány Lajosnak a vértanui halált szenvedett első magyar miniszterelnök leánya külön vonattal ment Mármaros-Szigetre s Czinkotára szállította a holttestet. A halál okáról sok mindent beszélnek a fővárosban. Az öngyilkossá lett Beniczky házasa élete nagyon boldog volt egyideig. De mióta kis leánykája meghalt, elhidegült előbb forrón szeretett nejétől s együttélésük a sok heves családi jelenet miatt lehetetlenné lett. Más hírek szerint az öngyilkosság annak a balesetnek a következménye, mely őt tavaszkor érte. Akkor ugyanis Beniczky leesett lováról s állítólag agyrázkódást szenvedett, a mi buskomorra tette. A boldogult előkelő szerepet vitt a magyar közéletben s különösen a mezőgazdaság terén fejtett ki nagy tevékenységet. Szó volt róla utóbbi időben, hogy földművelési m. kir. miniszterre lesz kinevezve. Temetése, melyen igen sok gyászoló vendég s küldöttség jelent meg, szombaton délelőtt ment végbe Czinkotán.

— **(Tromf.)** — Micsoda képeket vágsz ma? — kérde egy nem nagyon szép asszony a rozskedvű férjétől.

— Ha képeket tudnék vágni, akkor neked már rég más képed lenne — volt a válasz.

— **(A nagy-budméri gyilkost elfogták)** Megemlítettük, hogy Nagy-Budmérien m. hó 18-án Tadiés Ignác ottani lakost a koresmaház előtt meggyilkolták. Őt fejszecsapást kapott a boldogtalan, melyik mindegyike haláltokozó volt. A gyilkos kiléte nézve az első napokban nem tudtak megállapodni. Azt azonban majdnem egyetértelműleg konstataáltak, hogy boszu műve forog fenn. A meggyilkolt nem tartozott az erényes életiek közé, sokaknak okozott kárt s egyáltalán közveszélyes embernek ismerték, kinek kimúltát ez árnyékvilágból nyereségnek tartották az emberiségre nézve. A vizsgálat Radevejevics Jokost fogta gyanuba a gyilkosság miatt. Ez azonban a gyanu első nyilatkozására megugrott Budméről s csak annyit tudtak megállapí-

— Hát nem hiszed, hogy szerettek? . . .

Gligoru ráemelte vizes nézésű szemét, a vállá megrándult, aztán csak megint összeesett az alakja.

— Hazug a te imádságod is, Nucza.

Az asszony elkacagta magát, mint a hogy kacagni szoktunk hihetetlen mesék hallásakor, szinte rengett a melle. Fekete haju fejét megrázta, hogy csak úgy csörgött a kaláris a nyakán; aztán csak odasimult az ősz ember vállához, meleg teste odata-padt a fázós testhez, a petyhüdt szederjes száját odaszívta hosszan az ajkára. Az inge ujjával meglegyintette a gyertya lángját.

— Nucza, ne oltsd el azt a világot.

— Hát nem leszünk meg ugy is?

— Nem szeretem a sötétséget.

Elgondolkodott jó ideig. Tulajdonképp azért jött ide, hogy nyélbe üsse annak a fiúnak a dolgát. Szerette volna megkezdeni a beszédet, de az az izgató melegséggel hozzátapadó test egészen összezavarta az esztét. Csak úgy zúgott belé a feje. Eltolta magától az asszonyt.

— Nézd Nucza, visszahoztam a lajbit.

Az asszony ráemelte csodálatos színjátszó szemét, siró hangon kérdezte:

— Miért?

Az arca meg még pirosabb lett valami félős láztól. Az öreg Gligorunak nem jutott eszébe, hogy az a piros arc festett; az sem, hogy a szeme, a hangja azért olyan ijedt, mert arra gondol, hogy elveszti az ő aranyait. Csak azt látta, hogy ez a remegő testű asszony, a kit ő jobban szeret az Istenénél, sirva fakadt a karjai közt és az oly szomorú dolog lesz, hogy maga sem állja meg sírás nélkül. Közelebb

vonta az asszonyt, szinte belevájta az arcát a hajába s láztól rekedt hangon sugta:

— Varrj rá még egy tulipánt, Nucza.

Az asszony meg a nők ösztönszerű raffineriájával hozzátapadt egész testével a férfihoz s úgy csinálta, mintha véletlenül esnék Juon arcára az ő csodamód csiklandó lágy haja.

— Te Nucza, mégis csak oltsd el azt a gyertyát.

Az átdöszölt éj mámora elszibbasztotta tagjait, észre sem vette, hogy a szűz havon az ablaktól ki a szennyes utcáig cikcakkos irányban lábnyomok vezetnek ki. Fásult egykedvűséggel lépdelt, vigyázva arra, hogy a bemélyedő nyomokba lépjen, így nem lesz oly nedves a csizmája. Alig birt felkászálódni az ülésre. A fehér hóvirágos fák között esilngelt a kis Misa szerszáma. Egy felrezzent varju álmosan lebbentette meg kopott szárnyát, aztán megint megült a galyak közt. Az ágakról rahullott gubájára ezer s ezer hőszirm. Hogy került ide az a sok almavirág. Szétmorzolt egyet ujjai között, s a mint elolvad az, utána nézett, hová is vihette a szél azt a kicsiny almavirágot? A hideg lassan-lassan kijózanította. A feje sem zúgott annyira. Kezdte visszanyerni az eszméletét. Eleinte homályosan látta a viszonyokat, még olykor-olykor zúgás fogta el a fejét, mint a lábbeteg agyát, eleinte halk nesz bizsergett benne, majd fokkonként átment a dagadt patak zúgásába, a hang minden nűánszát megérintve pokoli robajjává vált, mintha ezer s ezer mesebeli szörny viváskodnék, letapossa a sudárnövésű fákat, simára gyömöszölve a hókupacokat. Azután a zúdas is elmúlt, csak végtelen bágyadság ülte meg a fejét. Végre aztán odaju-

tott, ahol tegnap elhagyta. Gyalázat! hogy olyan gyenge vagyok. Megint ott voltam. Szegény fiu. Szétdörzsölte az arcán a kelletlen nedvességet.

Mire odaért a kis dobogóhoz, már megint azzal a fázós gondolattal volt tele. Ott állt a gát közepén a fia. Nagyon jól megismerte, ép az arcába esett a sápadó holdfény. Oda akart köszönni a legénynek, mikor az megrántotta a Misa kantárszárát, hogy a szegény pára felnyerített kinjában.

— Állj meg egy szóra, Gligoru Juon. Hát azért ne vegyem el a Nucát, mert a te szeretőd, hát azért legyen én szerencsétlen, hogy a te kedved teljék? Gligoru Juon, nem úgy alkudtunk! Felneveltél az igaz, de az is igaz, hogy felneveltél te már kitett kutya-kölyköt is. Nagyon jó szived van Gligoru Juon. Három pap kísér majd ki, ha meghalsz. Hanem annyi igaz, hogy itt vagy te őlsz meg, vagy én taposom ki a te áldott jó szivedből az utolsó csepp vért, Gligoru Juon. A fiu egyre közelebb jött, a hangja rekedt hörgésre vált. Iszonyú félelem szállta meg az öreg paraszt lelkét. A legény mondhatlan gyűlölettel nézett rá. Nem birta kiállni nézését, az inge ujjával elfödte a szemét. Valamit motyogott — térj magadhoz fiam. Remegő kezével a legény felé nyúlt. Az visszataszította, hogy szinte hátrátántorodott a kasba. Ne nyulj hozzám azzal a keziddel. Nem tréfálok.

Állati erővel tépte ki a zsilipet. A víz bőgve rohant le a patakba.

— Meghalsz Juon — áldott jószívű Juon. A könnyek csakúgy csurogtak az arcán.

Egy csapással levágta a toporzékoló lovat. Az öreg Gligoru felállt a szekérben. Letépte magáról gubáját:

pitani, hogy Szlavóniába menekült. A csendőrség szüntelenül nyomozott utána s a nagy fáradságot siker koronázta. Ágoston pécsi csendőrmester Slavoniában elfogta Radevejovics Jokost, ki első kihallgatáskor mindent a legnagyobb megalkodottsággal tagadott. De mikor a bűnjeleket felmutatták előtte, elsápadt, s előbbi dacos magatartása mély hallgatássá változott át. Ma fogják átadni a pécsi kir. ügyészségnek.

— **(Nomen est omen.)** A derengő hajnal félhomályában vonult hazafelé vasárnap reggel egy kis csapat, vidáman tárgyalva az épen befejezett pompás mulatság részleteit. Egy fiatal házaspár lakása esett legelőbb az utba és az urnó, a háziasszony egész szívéllyességgel invitálta be a többieket egy kis konyakra, a mit nagy örömmel el is fogadtak. Hanem volt a társaságban egy idegen fiatal ember, a kinek, hogy-hogy nem, nem került alkalma bemutatni magát a vendégéhvő urhölgynek. Hogy a lehető legrövidebben tulessek e köteles udvariasságon, hirtelen odalép és meghajtja magát:

— Nagysád kérem — bocsásson meg — én Boros vagyok!

— Ah Istenem, — felelt a kis menyecske, elnevetve magát — hiszen az nem tesz semmit. Ilyen jó mulatság után el lehet nézni!

— **(A jó barát.)** Stepankó József szigetvári székesináló karácsonykor a pécsi kórházban fekküdt s ezalatt jó barátja Bencenleitner Földin több ruháját s értékes tárgyait ellopta. A károsult tegnap az Igalmasok utcájában meglátta ruháját a jó barátan s azonnal följelentette. De a jó barát folyton csak azt hajtogatja, hogy a ruha az övé, s keserű szemrehányásokat tett a károsultnak.

— **(Az elnök.)** Egy rózsaszínű levelezőlap ment szét a napokban városunkban következő titokzatos tartalommal: „Meghívó. Van szerencsém a f. é. július 18-án d. u. 5 órakor az egyleti helyiségben tartandó rendkívüli közgyűlésre tisztelettel meghívni. Az elnök. Tárgy: Ig. választmányának a király-utcai palota fölépítésére vonatkozó javaslata.“ Ebből a meghívóból nem tűnő ki, hogy a pécsi számtalan egyesület közül melyiknek elnöke és hova hívja össze a közgyűlést, a közönség tájékoztathatása végett utána jártunk a dolognak és sok kérdezősködés után rájöttünk, hogy a titokzatos közgyűlést a pécsi nemzeti kaszinó szándékozik megtartani, miért is figyelmeltetjük a kaszinó tagjait, hogy július 18-án a közgyűlésen megjelenni sziveskedjenek. Az persze ezután is nyílt kérdés marad, hogy a közgyűlés ilyen összehívása szabályszerűnek tekinthető-e, mert utóvégre azt még a kaszinó sem követelheti tagjaitól, hogy valamennyien értsenek a rébusz fejtegetéshez.

— **(Elvesztett aranyóra.)** Rézbányay János dr. teológiai tanár 140 frt értékű aranyóráját és láncát tegnapelőtt elvesztette.

— **(Furfangos csalók.)** Veszedelmes csalóbandát tartóztatott le a napokban Várady Ferenc szegzárdi csendőrmester Szabó József csendőrrrel és a letartóztatottak most már ártalmatlanná is vannak téve, a mennyiben átadattak a büntető bíróságnak. Az eset különben a következő: Kovács István és neje Lednický Anna feljelentést tettek Vesztergombi György, Fóris Péter, Vesztergombi Ferenc, Posta György szegzárdi és Bévárdy János ócsényi lakosok ellen, kik Kovácsnétól — azon ürügy alatt — hogy fogva levő férjét kiszabadítták, 805 frtot csaltak ki. Ugyanis Vesztergombi Ferenc, ki együtt volt fogva Kovács Istvánnal, mult év okt. 28-án börtönéből kiszabadulván, elment Posta Györgyhez és még meg

— Asteapta! — Azt a himzett mellényt a szemébe vágta.

A legény megtántorodott. Arcát véresre vágta az ólomptykék. Kirántotta kését s vadállati dühvel rohant az öregnek, az meg megigazgatta a kapszlit a pisztolyán s mikor a legény megmarkolta aranyrojtos nyakkendőjét, rásütötte. A legény térde megcsuklott, karja hátravágódott s a fényes penge berregve repült a jégre, azon is tovább csuszott egy jó darabon. A homloka közepéből egy vékony szál vérfonal szívódott ki. A füst belevegyült a hajnali ködbe, a legény meg csak lezuhant a zsilipek közé, hol a víz lomhán csobban egyet-egyet a dörmögő kerekék alatt.

Valami belső láz kezdte rázni. Agyát megülte a borzalom önkívülete. Belemeredt sokáig a jeges vízbe, melyből néha-néha kibukkant a véres arc, az összezsapott haj, lucskos ruha egy-egy darabja. Ugy vágyott oda harmadiknak.

Ingujiban állott ott, rátámaszkodva a zsilipek karfájára s nézte szóltan, borzalommal a piszkos zöld vizet, mely az álló keréktől tajtékozva kavargott vissza, meghömpörgetve a sekély mederben a merev hullát. Az éjszaka átizzadt ing csonttá fagyott rajta. A pisztolyt még mindig a kezében tartotta. A nép ott tolongott körütte, az újságvágy mohóságával. De egyik sem mert közel jönni. Nem is figyelt rájuk. Csak akkor ordított föl kétségbeesetten, mikor csak lyakkal a partra húzták a fia összegémberegett hided testét.

Mikor rárakták a zsandárok kezére a vasperecet, már kékült ajka, hidegült a keze.

hivatta oda Vesztergombi Györgyöt és Bévárdy Jánost is, kiknek azt indítványozta, hogy a vele vizsgálati fogságban volt Kovács István nejétől könnyű szerrel pénzt lehetne kicsalni. Ekkor Kovács nevében egy levelet irtak, melyet Posta György által Vesztergombi Ferenc tollába. E levelet azután elvitték Paksa Kovácsnénak, ki férje irásának vélvén azt, 305 frtot adott át nekik, hogy azzal — mint ők ígérték — Nagy Sándor budapesti hírneves ügyvéd által kiszabadítták férjét, ki — ugymond — őket is már megmentette a börtönből. Az így kicsalt pénzzel azonban a megrögzött család nem elégedtek meg, azért később Fóris Péterrel felöltöztették uri ruhába és Kovácsnénak Pakson Nagy Sándor budapesti ügyvéd személyében mutatták be, ki az ügy gyorsabb lebonyolítása végett ismét 500 frtot kért. A rászedett asszony ezt az összeget is elismervény mellett az ál Nagyságos ügyvéd ur kezébe felezte, melyet a család maguk közt szépségesen felosztottak. Ezen eset után Kovácsné néhány napra Budapestről levelet kapott, melyben az a bizonyos „Nagyságos“ ügyvéd ur tudtára adja, hogy csak türelemmel legyen még egy ideig, mert ügyét december elseje előtt nem intézheti el. Erre Kovácsné személyesen Pestre utazott és itt felkeresve a valódi Nagy Sándor ügyvédet, tőle nagy ámulattal megtudta, hogy csalóknak esett áldozatul, mert ő az egész dologról nem tud semmit.

— **(A híres koplaló.)** Succi, ki szép kis összeget koplalt össze a kontinens nagyobb városaiban a fővárosi vígadó régi éttermében szombaton kezdte meg 30 napra terjedő koplalását egy bizottság ellenőrzése mellett. Succi ur középtermetű, inkább alacsony mint magas, jól táplált uri ember. Szurok-fekete baszusa, villogó szeme, barátságos arca van. Jó humorral is dicsekedhetik. Róma mellett Rornánjában született s 1876 óta foglalkozik koplalással. Életében még sokat készül bójtólni és még sokra viheti, mert csak 39 éves. Harminc napos koplalása előreláthatólag hoz neki valamit a konyhára.

— **(Tolvaj lakatossegéd.)** Brenner János árpádi kovácslegény f. hó 3-án a Schwarc-féle szállóban volt szállva s a szobában a polcra felakasztotta felsőjét, melyben 11 frt 80 kr volt. Ugyanakkor volt ott szállva Schäffer József lakatossegéd is, ki Brenner-t bepálinkáztatta, aztán pénzét eltüntette. Most keresik.

— **(A veteránok jubileuma.)** Vasárnap volt a pécsi veterán-egylet jubileuma. Már délután nagy néptömeg gyűlt egybe az egyleti helyiségben. Mikor a 44. gy.-e. zenekara rákezdte a zenét, az egylet elnöksége a következő sürgönyt menesztette József főherceghez, mint az egylet védnökéhez Bózsás József egyleti díszelnök indítványára: Ó cs. és kir. Fensége József főhercegnek Alcsuton. Az első pécsi veterán segélyező-egylet ma ünnepli fenséged kegyes védnöksége alatt husz évi fennállásának jubileumát. Szent kötelességünk érzetéből kiindulva üdvözlésünk mellett kérjük a Mindenhatót, miszerint fenségedet és fenséges családját, ugy édes hazánk, valamint egyletünk örömére és büszkeségére sok számos évekig egészségesben éltesse. A jubileum igen kedélyesen folyt le. A négyeseket mintegy 50 pár táncolta. A vígadó társaság a zene hangjai mellett hajnalig maradt együtt.

— **(A budapesti állami ipariskolába)** (VII. ker. Népszínház utca 3. sz.) a beiratások szept. hó 1. napjától 5-ig tartanak. Az intézetbe rendes tanulóknak felvétetnek azok a 15. évet betöltött ifjak: kik a polgári iskola, gymnasium vagy realiskola négy alsó osztályában jó osztályzatu bizonyítványt nyertek azon tantárgyakból, a melyek az ipariskola első évfolyamának főtantárgyait képezik, ezek: a magyar nyelv, szám, mértan és mértani-rajz; iparossegédek és mindazok, kik az előbbi pontban kívánt ismeretekben a felvételi vizsgálatnál kellő készütséget tanúsítanak. Rendkívüli tanulóknak felvétetnek egyes szakosztályokba azok, kik az iparos tanulóknak számára szervezett iskola 3 évi tanfolyamát bevégezték és legalább jó osztályzatu bizonyítványuk van, továbbá kik a megkívántató ismeretüket kellően igazolják. Általában szükséges, hogy a belépni kívánó növendék az általa választott szakcsoportbeli iparágban már előre gyakorlatot szerzett, de legalább is azon két havi nyári szünidő alatt, a mely után az intézetbe akar lépni, a gyakorlatban foglalkozott legyen. Az intézetnek 5 szakosztálya van u. m.: az építészeti, a gépészeti, a vegyészeti, a fém vasipari s a faipari szakosztály. A beiratási díj 2 frt, a tandíj félévénként 10 frt. Bővebb felvilágosítással szolgál az igazgatóság.

— **(A budapesti állami nőipariskolában)** (VIII. Szentkirályi-utca 7. sz.) — a melyeket Lukács Béla kereskedelmi miniszter újjá szervezett s gyakorlati ipariskolákká alakított — a beiratás a jövő tanévre szeptember hó 1. napjától 4. napjáig tart. Az állami nőipariskolák célja és feladata, hogy a női munkák rendszeres gyakorlati tanításával és az ahoz, továbbá a kisebb női munkázatok vezetéséhez szükséges elméleti szakismeretek tanításával fiatal nőket a női munkák képzésével foglalkozó üzleteknek hasznos segédmunkásaivá képezzen olyan módon, hogy az ilyen nők közül azok,

kik később is önerejükre lesznek utalva, gyakorlati képzettségük továbbfejlesztése, illetve kiegészítése után önálló gyakorlati működésre, női munkázatok vezetésére is képesek legyenek; a család körében foglalkozó nőknek a különböző női munkák készítésében alapos képzést nyújtsanak. Az állami nőipariskoláknak ez idő szerint négy szakosztálya van u. m.: a fehérnemű-varró, a fehér, színes és műhímző, végre a felsőruha-varró és a divatáru-cikkeket készítő osztály. A tanítás a fehérnemű-varró és a divatáru-cikkeket készítő osztályban egy-, a felsőruha-varró és a fehér, színes és műhímző osztályban két évig tart. Az intézetbe rendes tanulóknak felvétetnek olyan leányok, kik a 14. életévüket betöltötték s legalább az elemi népiskola 6 osztályát vagy a polgári iskola második osztályát sikerrel elvégezték. Bővebb felvilágosítással készséggel szolgál az igazgatóság.

— **(Köszönet nyilvánítás.)** Mindazon teljes című városi polgárok, kik a folyó hó elején városunkban megtartott a magyar orvosok és természetvizsgálók XXVII-ik vándorgyűlésére megjelent vendégek számára szivesek voltak szállást felajánlani és adni, miáltal a beszállásoló bizottság teendőit sokban megkönnyítették, nem különben városunknak jó hírnevét ez által előmozdítva a közügynek szolgálatot tettek, fogadják ezuttal elismerő hálás köszönetünket, a beszállásoló bizottság.

Tanügy.

Pécs sz. kir. város összes községi népoktatási tanintézetének értesítője az 1893-94 iskolai évről. A tanév alatt összesen beiratott a közs. népoktatásba 1575 fiu, 1092 leány; összesen 2667, tehát 37-tel több, mint az előző évben. A polgári leányiskolába beiratott 235 növendék s így a többlet itt 32. Az ismétlő iskolákba főlvetetett 135 fiu és 239 leány; összesen 374, azaz a mult évinél 16-al több. A kereskedő tanonciskolába beiratott 83, az iparos tanonciskolába 638, az építő iparos tanoncok teli tanfolyamába 138; összesen 859, vagyis 31-el több, mint tavaly. Az összes beirottak száma e szerint volt 4135, mi összehasonlítva a mult évi létszámmal 105 többletet tüntet föl. Ha a beirottakból az elköltözöttek, kimaradtak és meghaltak számát levonjuk, még mindig marad a tanév végén 3835 tanuló vagyis 83-mal több, mint a mennyi a mult év végén volt. A záróvizsgák a legszebb eredménytel tartattak meg. A tanév végén maradt tanulók közül az osztályt jó sikerrel végezte a mindennapi iskolában 2410, nem haladó 312, az iparos, kereskedő és ismétlő iskolában haladó volt 831, nem haladó 282. Az idei tanévben is gondoskodva volt a szegény tanulók felruházásáról, a mennyiben 690 gyermek 866 drb különféle ruhával lett ellátva. A szegény tanulók közt kiosztották még a legszükségesebb tanszereket. A tandíj 1500 tanulónak lett elengedve. A tanuló ifjuság egészségi állapota, tekintettel arra, hogy a roncsoló toroklob még mindig szedte áldozatait, mégis kedvezőnek mondható. A legkedvezőtlenebb egészségi viszonyok a felső vámház-utcai iskolánál voltak. A mindennapi iskolások közül meghalt 30. A kisedővás ügye az idén már részben megoldást nyert. A szigeti külvárosban az iskola mellett lévő városi kertben díszes épület emeltetett; két nagy terem van 80—80 gyermek számára; továbbá fölépítették a Papnövelde-utcában a Matessa-árvaház s ezzel kapcsolatban egy 2 teremmel és mellékhelyiséggel bíró ovoda. Mindkét intézet a jövő tanévvel fog megnyitni. A harmadik városi ovoda a felső vámház-utcai iskola mellé van tervezve, de ennek fölépítése attól van függővé téve, ha vajon az ágoston téri ovoda tulnépes marad e a papnövelde utcai ovoda megnyitása után is. A tanítótestület áll 52 tagból. Hitoktató 16 volt. A belvárosi leányiskola a jövő tanévben saját házában (Mária-u. 4. sz.) lesz elhelyezve.

Művészet, irodalom.

Vasvármegye nemes családjai. Irta: Balogh Gyula. Egy nagy vaskos kötet, mely csak most hagyta el a sajtót Szombathelyen. Szerző igen nagy és fáradságos munkát végzett, midőn Vasvármegye levéltári anyagának kiválóan érdekes és értékes részét képező azon genealogiai, családtörténeti heraldikai és általános történeti adatait, melyek a vármegye nemes családjaira vonatkoznak, összegyűjtötte s feldolgozta. A munka két részre oszlik, de azokhoz pótlék gyanánt még egy harmadik rész is járul. Az első rész magában foglalja a vármegye főrendű nemes családjait, a nemes családokat, a nemesi birtokot bírlaló és birtok adományos nemeseket, végre az armalistákat. A második rész azon családokat tünteti föl, melyeknek címeres nemes-levele a vármegye levéltárában eredetiben, vagy másolatban föltalálható. A munka megrendelhető Balogh Gyula Vasvármegye fölevéltárnokánál Szombathelyen. Ára 5 frt.

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

PLEININGER FERENCZ

Szerkesztő:

BOGÁTHY MEDÁRD.

Hirdetések:

a legjutányosabb áron vállaltatnak fel kiadóhivatalunkban.

9584.
1894.

Árlejtési hirdetmény.

Folyó évben készítendő és 3342 frt 28 krral előirányzott kövezési munkák biztosítása érdekében

1894. évi július hó 23-án délelőtt 9 órakor

Pécs város gazdasági tanácstermében zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Felhivatnak tehát mindazok, a kik ezen munkára pályázni óhajtanak, hogy 168 forint bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb e hó 22-én déli 12 óráig a város polgármesteri hivatalánál nyujtsák be, avagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

A munkálatokra vonatkozó terv, költségvetés és vállalati feltételek a mérnöki hivatalnál a hivatalos órák alatt betekintheők.

Pécssett, 1894. évi július hó 3-án.

Pécs sz. kir. város Tanácsa.

793 sz.
tkvi. 1894.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 1894. évi 9258 számú végzése következtében Dr. Toldi Béla ügyvéd által képviselt Ifj. Rézbányai János javára Kindl S. F. ellen 150 frt s jár. erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 600 frtra becsült koporsók és varrógépből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. jbiróság 12199. 1894. számú végzése folytán 150 frt tőkekövetelés, ennek és pedig 75 frt után 1894. január 1-től 75 frt után pedig 1894. évi ápril hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 41 frt 93 kban bíróilag már megállapított költségek erejéig **Pécssett, Szigt. országot 2. sz. a. leendő eszközlésére 1894. évi július hó 13. napjának d. u. 2 órája** határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107 és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécssett, 1894. évi június hó 29. napján.

Engler Kálmán
kir. jbirósági végrehajtó.

369. szám.
1894.

Árverési hirdetmény

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 1894. évi 3911. számú végzése következtében Dr. Fürst Győző ügyvéd által képviselt Fürst Lipót javára Reichenauer József ellen 185 frt s jár. erejéig fogatosított biztosítási végrehajtás útján lefoglalt és 680 frtra becsült fiakkerekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. jbiróság 4930. 1894. számú végzése folytán 185 frt tőkekövetelés, ennek 1893. évi december hó 27. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 28 frt 50 kban bíróilag már megállapított költségek erejéig **Pécssett, Szigt. országot 12. sz. leendő eszközlésére 1894. évi július hó 16. napjának d. e. 1/2, 9 órája** határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécssett 1894. évi július hó 1. napján.

Engler Kálmán.
kir. jbirósági végrehajtó.

SCHÖN WALD IMRE

Telefonösszeköttetési szám 78

ékszerész, aranyműves és óras

PÉCSETTI

Király-főutcza

a „Hattyu“ termék épületében.

Ajánlja dús választéku raktárát a következő tárgyakból:

Valódi ezüst, és alpacca, China-ezüst ékszerek eredeti gyári áron!

Valódi és China-ezüsttel diszitett Fayence virág- és gyümölcs-tartókat, asztali állványok, gyertyatartók, gyümölcs- és kenyérkosarak, kávé- thea- és mocca-servicek, legujabb angol Cognac-servicek, rendkívül elegáns és tartós kivitelben, czukorszelenccék, dohánydobozok, írőkészletek, Sandwich-tálcák, vajkészletek, serlegek, sörös poharak, sétatok a legszebb választékban, stb.

Most érkezett remek kivitelű **Ujdonság!**

„Szt. Péter Madonna“ relief kép Chlor ezüstműből, továbbá:

„PARISI UJDONSÁGOK!”

valódi francia iparművészeti tárgyak, melyek megtekintésére kirakatomat ajánlom a nagyérdemű közönség becses figyelmébe. Minden szemhez alkalma: legobb szemüvegek és orrszorítók, czélszerű kényelmes, legujabb szerkezetű foglaltványokban, valódi hegyijegecz (Bergeristall) vagy kristályüvegekkel ellátva, 1 frt 50 krtól feljebb óriási választékban.

Különös figyelmébe ajánlom a nagyérdemű főpapságnak, mindenkivitelű

templomi szerek elkészítését, valamint javítását,

melyek pontosan, meglepő csinosan, lehető jutányos áron, jótállással javíttatnak.